

ságra kiterjesztendő szellemi magatartásnak. Mert ez az irányzat nem más, mint ragaszkodás a nemes és *termékeny* tradíciókhoz, mely mindig felismerte az újításnak is szükséges pillanatait. Ragaszkodás nyelvünk eredeti, kiaknázatlan gazdagságaihoz, sohasem frivol világnézetünkhöz, százados szenvedéseinkből leszűrődött komolyságunkhoz. hajdani önálló kulturális és politikai életünkből kiforró szellemi színvonalunkhoz. Szégyelni a vásári dicsőséget, megköszölni igaz érzéssel és becsületes kivittel a sikert: ez az erdélyi írók nagy erkölcsi tőkéje, melyet ők talán éppen az ismeretlenségnek, az érvényre nem juthatásnak sok esztendején át gyűjtöttek. Ennek a tőkének már vannak fényes kamatai.

Éppen azért nagyon kérdéses igazságának ítéljük Szabó Dezső interjújának ama pontját, melyben ő az erdélyi írók fő feladatául „az igazi nagy írók“ propagálását tüzi ki. Aki csak egy Áprily verset vagy a Fehér Rügyet elolvasta, tisztában van vele, hogy Erdély irodalma egyetemes értékű: hogy Erdély irodalma ma már *önmagáért való*. Tisztelemmel az igazi nagyokat, megpróbálja azokhoz hasonlókat vetni ki forrongásaiból. És kezd mind kevésbé félni, hogy a mons parturiens szerepét játssza.

Berde Mária.

Az öreg Szeged.

Mulatóhelyek és egyébek.

Irtá: Cserzy Mihály. (Folytatás.)

(26.) Az 50-es évek végén, egy őszi napon esett meg az a csinynek is beillő „kedélyeskedés“, hogy Nagy Sándor az Arany Oroszlán-kávéházban billárdozott másodmagával az első asztalon. Az író társ — kiről már szó esett ebben az emlékezésben — akkor természetesen, mint ifjú ember, igen pompásan kezelte a dátkót, mint mindazon korbéli pesti jogász, ki a *Zollinger-kávéházban* végezte a főkegyetemet.

A policájfőnök ur (aki a templomtéri Nagy Pál-féle „vöröslámpásos“ házban székelt és magától értehetőleg igen kellemetlen ember volt a város aprajmagyja előtt), a tekeasztallal szemben egy kis asztalkánál ült és fogyasztotta el az ebédelőtti „stampedli“ magyar konyakját, derült arccal élvezte a játékosokat egy darabig, aztán fölkel és az ablakon kihajolva nézte az akkor is mindig csöndes Oroszlán-utcát (ma Tömörkény István-utca). Ekkor támadt Nagy Sándornak az a „pokoli“ ötlete, amit nyomban végre is hajtott s ami általános hahotát váltott ki a közelben üldögélő palánki polgáreberekből. Hangosan elszólta magát Senex:

— Urambátyám, ide vigyázzon, most csinálók egy szép lökést! . . . Sláger oda be! . . .

És csinált egy erős „ugratólökést“. A csontgolyó kirepült a billiárdról s egyenesen nekivágódott Weitzenkorn hátsó felének, ahhoz a központi részéhez, melyet elbeszélésében maga Nagy Sándor sem fejezett ki körülményesebben. Elég az hozzá, hogy a „műlökés“ pompásan sikriült, úgy hogy a nézők közül ki nagy szemet meresztett a vakmerő csinyre, ki pedig lehajított fővel és eltakart arccal kunkogott az elfojtott nevetéstől.

— No ebből köter lesz! — jegyezte meg halkán egyik-másik gyöngébb lelkű urambátyám, kik épp’ annyira respektálták az akkori nehéz időkben a cs. kir. policájfőnököket, mint a ronda kőmiveslegényt, Wallisch „elvtársat“ respektálta Szegeden néhány

„begyulladt“ ember a fojtó emlékü kommun alatt azért, mert fölvonultatta a „helyőrséget“ a városháza elé mumusul.

Azonban hát nem lett köter! . . . Az ötletes és kétségtelenül most hazafiúi érzésétől fölbuzdult „kis Petőfi“ odalépett a meglágerezett főnök elé s tisztelgvén a dáköval, annyit mondott:

— Pardon.

Erre a bocsánatkérésre még egy policájfőnökben is volt annyi uri érzés, hogy az előzményeket egyébként is nem ismerve, savanyu arccal napirendre tért a „véletlen“ eset fölé.

Most pedig, ha már itt tartunk és visszakerültünk a régi kávéházi életbe, még két esetet kell megörökíteni abból a maihoz majdnem hasonló gyötrő korszakból, amikor a „dicsőséges és egységes“ osztrák armádia már levizsgázott Solferinónál és érezték az emberek a hit- és reményfakasztó tavasznak közeledtét.

(Folyt. köv.)

Főszerkesztő KOLOSVÁRY-BORCSA MIHÁLY.

Felelős szerkesztő: FETTER GYULA.

Felelős kiadó: CSANÁDY GYÖRGY.

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. Deák-tér 1., II. e

Szittner és Hoffmann

Therapia laboratorium és dobozgyár r.-i.
SZEGED. ♦ Telefon 5-09.

K É S Z I T :

Gyógyszerészeti dobozokat, papírárúkat, kereskedelmi dobozokat, cukrászati dobozokat, díszműárúkat, reklám cikkeket.

KORZÓ-MOZI

Telefon: Igazg. 455. pénztár 11-85.

Julius 17-től 23-ig, hétfőn és kedden:

Abandíták nagymestere.

Nagyszabású detektív-film. Stuart Webbs második bravurja hat felvonásban.

A cserkész menyasszony.

Egy amerikai Miss kalandjai hat felvonásban.

Szerdán és csütörtökön:

A frakkos haramia. 7 felv.

Kettőtört karrier. Dráma 5 felvonásban.

Pénteken, szombaton és vasárnap:

Eötvös József báró regénye, a „Falu jegyzője“ filmen. II. részben, 12 felv.

I. rész.

VIOLA.

II. rész.

Repülj lovam, repülj. **VIOLA.** Busul a betyár.

Előadások hétköznap 6 és 9, vasár- és ünnepnap 5, 7 és 9 órákor.

□□□□□□□□